

й допомога іншим бібліотекам, передача досвіду.

Як Бібліотека Конгресу контактує з іншими бібліотеками? Передача інформації та одержання відгуків забезпечується формальними й неформальними способами: публікації (друковані і на Web-сайті), виступи бібліотекарів на різних зустрічах, участь у комітетах, особливо в рамках АБА.

Напередодні кожної конференції Асоціації БК видає свій піврічний звіт, де міститься інформація про план роботи на наступні шість місяців. Комітети АБА регулярно запрошують співробітників БК на свої засідання. Це дозволяє бібліотечній громадськості мати уявлення про її діяльність. Обговорення її фахівцями різних типів бібліотек допомагає БК розробляти свої плани відповідно до їх потреб. Окрім цього, вищеописані шляхи взаємозв'язку сприяють досягненню оптимальних рішень відносно діяльності БК та пропонуваного нею програм.

Щороку Конгрес проводить слухання стосовно потреб БК. Бібліотекар Конгресу, провідні співро-

бітники дають пояснення, відповідають на запитання. Їхні колеги з усіх Сполучених Штатів пишуть листи до Конгресу з проханням підтримати фінансування, пояснюючи, як це допомагає усім бібліотекам країни. Конгрес дозволяє представнику бібліотечної громадськості висловитися від її імені щодо потреб бюджету БК. Представник, обраний спільно АБА та Асоціацією наукових бібліотек, часто є директором університетської чи публічної бібліотеки. Він доповідає Конгресу, як фінанси, що надаються БК, застосовуються на користь усіх бібліотек.

Отже, своїм лідерством Бібліотека Конгресу зобов'язана багатьом людям. І це сприяння піднесенню ролі головної бібліотеки країни визнається ними як частина їхньої роботи. Бібліотеки США в свою чергу відстоюють інтереси БК в Конгресі стосовно фінансування, адже Бібліотека йде назустріч їх потребам. Виграють усі.

Переклад з англ. к. і. н. Н. В. Стрішенець

Варварцев М. Україна й Італія у наукових, освітніх та літературних взаєминах. (Друга половина XIX – початок XX ст.): Документи, епістолярій, матеріали. – К.: Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України / За ред. П. С. Соханя. – К., 2000. – 108 с.

Структура побудови цього збірника, що хронологічно охоплює 1853–1911 рр., включає підрозділи: передмова, документи, епістолярій, матеріали, примітки, географічний, іменний покажчик й список скорочень. Автором відібрано 54 документи, котрі відбивають поважну роль моста, яку відіграла Україна в громадсько-політичному й духовному спілкуванні між Сходом та Заходом Європи.

Праця надзвичайно актуальна. Це – перша спроба зібрати, систематизувати великий обсяг архівних матеріалів з проблем українсько-італійських відносин.

До наукового обігу вводиться ряд цікавих та цінних матеріалів, котрі висвітлюють маловідомі факти і події.

У виданні використано документи Державного архіву міста Києва, Державного архіву Флоренції, Російського державного історичного архіву (Санкт-Петербург), Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України, Центрального державного історичного архіву України в м. Києві, «Записки імператорського Одеського товариства історії та старожитностей», «Записки імператорського Харківського університету», архіви зоологічної станції «Дорн» (Неаполь), фонди Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, фонди Центральної національної бібліотеки Флоренції, Чернігівського літературно-меморіального музею М. Коцюбинського.

Зібрані документи, написані італійською, французькою та німецькою мовами, друкуються у перекладі українською (інші – мовою оригіналу), і не тільки нотують конкретні факти історії міжнародних

взаємин у науці, освіті, літературі, а й висвітлюють програмні цілі та завдання українсько-італійського співробітництва і є, власне, основоположними для осягнення проблеми в цілому. Вони розкривають характерну рису цих зв'язків – видатну місію громадської ініціативи у розширенні міжнародного обміну ідеями і творчими здобутками, містять фактичний матеріал про канали наукової та бібліографічної інформації, обміни окремими виданнями, маршрути, програми й обґрунтування зарубіжних поїздок, участь у міжнародних форумах, працю італійців в Україні і українців у Італії; віддзеркалюють факти і події становлення та розвитку міжнародного спілкування.

Пропонований збірник, не претендуючи на охоплення всіх джерел, утім, має на меті окреслити план подальших пошуків і розробки документальної бази, розпорошеної по багатьох архівах, музеях та книгозбірнях.

Праця, безумовно, займе своє гідне місце у вітчизняній історіографії й сприятиме подальшому постійному процесові вивчення історичного досвіду українсько-італійського діалогу.

В. Чишко,
д. і. н., директор
Інституту біографічних досліджень НБУВ,
Т. Лобода,
к. і. н.

© Чишко В. С., Київ, 2000
© Лобода Т. М., Київ, 2000